

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

K.DH.SH.II.nr.380/24

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS - Dhomat e Shkallës së Dytë, me gjyqtarin Krenar Berisha, ne çështjen juridike përbarimore të kreditorit “Telekomi i Kosovës SHA” NUI 811288001 me seli në Prishtinë, kundër debitorit “KK Mitrovicë-DFZHE” NUI 90000900 në Mitrovicë, të cilin me autorizim e përfaqëson Lirim Zeka avokat nga Prishtina, me bazë juridike përbarimore, duke vendosur lidhur me ankesën e kreditorit, e paraqitur kundër aktvendimit të Gjykatës Komerciale-Dhomat e Shkallës së Parë, KPPP nr.2646/22 datës 24.07.2023, me datën 19.06.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

REFUZOHET e pabazuar ankesa e kreditorit Telekomi i Kosovës SHA NUI 811288001 me seli në Prishtinë, ndërsa aktvendimi i Gjykatës Komerciale - Dhoma e Shkallës së Parë, KPPP nr.2646/22 i datës 24.07.2023, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata Komerciale-Dhomat e Shkallës së Parë, me aktvendimin KPPP nr.2646/22 dt.24.07.2023, ka Pranuar si të bazuar prapësimin e debitorit “KK Mitrovicë-DFZHE” NUI 90000900 në Mitrovicë, i paraqitur kundër Urdhrit përbarimor P.nr.395/22 datës 02.12.2022, i Përbaruesit Privat Ilmi Miftaraj, dhe ka përfunduar në tërsi përbarimin në këtë çështje përbarimore.

Kundër këtij aktvendimi, në afatin ligjor ka paraqitur ankesë kreditori, për shkak të aplikimit të gabuar të drejtës procedurale, konstatim të gabuar të gjendjes faktike, dhe aplikimit të gabuar të drejtës materiale, me propozim që gjykata e shkallës së dytë ta aprovoj këtë ankesë, të prishet aktvendimi KPPP nr.2646/22 dt.24.07.2023 dhe lënda të kthehet në rishqyrtim.

Dhomat e Shkallës së Dytë, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar, pretendimet ankimore, në kuptim të nenit 3, paragrafi 2, të Ligjit nr.04/L-139 për Procedurën Përbarimore si dhe në kuptim të nenit 194 dhe 208 të LPK-së, gjeti se:

-Ankesa e kreditorit është e pabazuar.

Nga shkresat e lëndës rrjedh se kreditori “Telekomi i Kosovës SHA NUI 811288001 me seli në Prishtinë, me datën 01.12.2022 ka paraqitur propozim për përmbarim ndaj debitorit KK Mitrovicë-DFZHE” NUI 90000900 në Mitrovicë, në bazë të dokumentit të besueshëm-Faturës nr.191031092653 dt.03.11.2022.

Përmbaruesi Privat Ilmi Miftaraj, duke vepruar sipas propozimit të kreditorit, me urdhrin përmbarimor P.nr.395/22 dt.02.12.2022, ka lejuar përmbarimin, me të cilën detyrohet debitori që kreditorit në emër të borxhit që rrjedh nga fatura, t,ia paguaj shumën për faturën në vlerë prej 1,693.91€, me kamatë ligjore prej 8% si dhe shpenzimet e procedurës.

Kundër aktvendimit për lejimin e përmbarimit, debitori ka paraqitur prapësim, me pretendimin se fatura në bazë të së cilës është iniciuar procedura përmbarimore nuk është e përshtatshme për përmbarim, ngase e njëjta nuk është e pranuar në mënyrë të rregullt dhe si e tillë nuk ka tipare të përmbarueshmërisë. Në rastin konkret mund të vërtetohet se kjo faturë nuk është e nënshkruar dhe as vulosur nga personi kompetent, propozon që gjykata ta aprovoj prapësimin e debitorit dhe të anulohet urdhri përmbarimor.

Përgjigje ndaj prapësimit të debitorit ka ushtruar kreditori duke kundërshtuar në tërësi pretendimet e debitorit. Debitori duhet të paguaj në tërësi obligimin ndaj kreditorit pasi që i njëjti ka shfrytëzuar shërbimet e kreditorit e cila vërtetohet sipas faturës se lartcekur, debitori ka pranuar faturat në baza mujore përmes e-mailit, i propozon gjykatës që ta refuzoj prapësimin e debitorit, ta aprovoi urdhrin përmbarimor.

Gjykata Komerciale – Dhomat e Shkallës së Parë, pas vlerësimit të prapësimit dhe përgjigjes në prapësim ka nxjerr aktvendimin KPPP.nr.2646/22 dt.24.07.2023, me të cilin e ka Pranuar si të bazuar prapësimin e debitorit, ka anuluar urdhrin përmbarimor, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktvendimit të atakuar. Në arsyetim të aktvendimit dhoma e shkallës së parë vlerëson se fatura në bazë të cilës është lejuar urdhri përmbarimor nuk i plotëson kushtet e parapara me nenin 29 dhe 37 të LPP-së. Gjykata vlerëson se fatura nuk i plotëson kushtet ligjore për të qenë dokument i besueshëm, për faktin se kjo faturë është lëshuar në mënyrë të njëanshme nga ana e kreditorit dhe nuk është pranuar nga debitori, përkatësisht nuk përmban nënshkrimin e pranuesit-debitorit dhe nuk ka dëshmi se e është pranuar nga debitori.

Nisur nga kjo gjendje e çështjes, Gjykata Komerciale – Dhomat e shkallës së dytë, vlerëson se dhoma e shkallës së parë i ka zbatuar drejtë dispozitat e Ligjit të Procedurës Përmbarimore kur e ka aprovuar prapësimin e debitorit, ngase edhe sipas vlerësimit të kësaj gjykate me shikimin në shkresat e lëndës qartë konstatohet se përmbarimi është lejuar në bazë të faturës nr.191031092653 datës 03.11.2022 të lëshuar nga kreditori, në mënyrë të njëanshme, e cila faturë nuk përmbanë elementet që kërkohen me nenin 29 par.3 të LPP-së.

Dhomat e shkallës së dytë, vlerëson se dhoma e shkallës së parë në bazë të provave të cilat i ka pasur në dispozicion në shkresat e lëndës, ka dhënë aktvendim në pajtim me dispozitat ligjore, prandaj përfundimin juridik të dhomës së shkallës së parë, lidhur me këtë çështje e pranon edhe kjo gjykatë, me çka mbi bazën e këtyre rrethanave dhe fakteve kësaj gjykatë i rezultoi se aktvendimi i ankimuar i nxjerrë nga dhoma e shkallës së parë është i drejtë dhe i bazuar. Edhe kjo gjykatë vlerëson se fatura e lartcekur, nuk është në pajtim me dispozitat ligjore dhe atë nenin 29 të LPP i cili parasheh që *“Dokumenti i besueshëm është i përshtatshme për përmbardim po që se ne të është treguar kreditori dhe debitori, si dhe objekti, lloji, shuma dhe koha e përmbardjes së detyrimit monetar”*, e që në rastin konkret fatura, nuk i plotëson kushtet ligjore për të qenë dokument i besueshëm, sepse e njëjta është e vulosur nga debitori si dhe as e nënshkruar nga i njëjti, element ky bazë që shpreh vërtetësinë e pranimin të një dokumenti, dhe se e njëjta nuk është pranuar në mënyrë të rregullt ashtu që del të jetë e lëshuar njëanshëm. Po ashtu kjo gjykatë vlerëson se me Udhëzimin Administrativ Nr.15/2010 PËR ZBATIMIN E LIGJIT NR. 03/L-222 MBI ADMINISTRATËN TATIMORE DHE PROCEDURAT, i cili në nenin 20 par.1 nenpar.1.17 parasheh që *“Në minimum, një faturë duhet të jetë e nënshkruar nga shitësi, nëse klienti apo blerësi është dispozicion për të nënshkruar, ai person duhet po ashtu të nënshkruajë faturën tatimore”*, andaj marrë parasysh faktin se fatura nuk është nënshkruar nga debitori dhe se në shkresat e lëndës nuk ka prova se e njëjta është pranuar në mënyrë të rregullt nga debitori rezulton se kjo faturë nuk mund të jetë e përshtatshme për përmbardim.

Dhomat e shkallës së dytë, nuk i aprovoi si të bazuara pretendimet ankimore të kreditorit, dhe jo relevante për një vendosje ndryshe ashtu që i refuzoi si të tilla ndërsa aktvendimin e atakuar e vërtetoj. Nuk gjen mbështetje ligjore pretendimi ankimor se detyrimi i debitorit rrjedh nga marrëveshja mes dy palëve, apo format tjera të tentimit të dorëzimit të faturave debitorit, ngase propozimi për përmbardim është iniciuar në bazë të dokumentit të besueshëm-faturave.

Kompetenca e Dhomës së Shkallës së Dytë për të vendosur nga ana e gjyqtarit individual bazohet në dispozitën e nenit 3 paragrafi 2 të LPP-së, me të cilën është paraparë se në shkallën e dytë vendimet i nxjerr gjyqtari individual.

Nga të gjitha arsyet e paraqitura e në pajtim me dispozitat e nenit 208 dhe 209 paragrafi 1 pika (b) të LPK lidhur me nenin 17 të LPP, u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi.

GJYKATA KOMERCIALE E KOSOVËS

Dhomat e Shkallës së Dytë

K.DH.SH.II nr.380/24 me datë 19.06.2024

Gjyqtari,
Krenar Berisha